

Дезертир

Юрій Федькович

Ой сів же він при столику,
При світлі думав,
Писаннячко дрібнесеньке,
А він го читав.

Писаннячко дрібнесеньке,
Листочок — як сніг;
Склонив же він головоньку
К столові на ріг.

"Ой ненечка старенькая
Ми пише в одно,
Що там зима тяженькая,
А їй студено;

Нема, нема єї кому
Врубати дрівець,
Бо їй синок один в дому,-
Цісарський стрілець"

І схопився, як поломінь,
Полетів, як птах,
А вітер з ним не йде вдогіїь,
Бо годі му так;

Бо він летить до матоньки
Старої домів,
Дрівець єї врубатоньки,
Би хатку нагрів.

[1861]